

וּבְנֵי יוֹסֵף וּבְנֵימָן אֲפִלְעַל גַּבְּ דְּבָנֵימָן הַזֶּה מִתְּדַבֵּק בְּמִזְרָח, רְמוֹז לִיה קְדֻשָּׁא בָּרוּךְ הוּא לְמִשְׁרֵי בְּמַעֲרָב לְקָרְבָּא בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל לְגַבְּיִ צְדִיק כַּלָּא בְּאֶרֶח מִישָׁר הַדָּא הוּא דְּבָתִיב (הושע י"ד) בֵּי יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי יְיָ וְצְדִיקִים יַלְכוּ בָם. וּרְאוּבֵן דְּאַתְּדַבֵּק בְּסְטוּרָא דְּחַסְדָּיְשָׁרִי בְּדַרְוֹמָא. זֶה בְּגַיְן לְכִפְרָא הַזֶּה חֹבָא דְּעַגְלָא דִּיקְבְּלוּן בְּנוֹי וְאִיהוּ מְסֻטָּרָא דְּצְפוֹנָא יִשְׂרֵי לְצְפוֹנָא לְכִפְרָא הַזֶּה חֹבָה.

בְּגַיְן בְּקַד בָּתִיב בַּיִם שְׁעַשָּׂה שְׁלָמָה עַשְׂרָה עַל עַשְׂרָה (מלכים א' י') וְקוּ שְׁלָשִׁים בָּאָמָה יִסּוּב. כַּלָּא בְּרוּא דְּחַכְמָתָא. בָּתִיב בֵּיה עוֹמֵד עַל שְׁנַיִם עַשְׂרָה בְּקַר שְׁלָשָׁה פּוֹנִים צְפוֹנָה וְשְׁלָשָׁה פּוֹנִים יִמְהָ וְשְׁלָשָׁה פּוֹנִים נְגַבָּה וְשְׁלָשָׁה פּוֹנִים מְזֹרָחָה וְהַיִם עַלְיָהֶם מְלָמָעָלה הַזֶּה יְמָא דְּחַכְמָתָא אַתְּתַקֵּן בָּהוּ.

לשון הקורש

משום בְּקַד בָּתִוב בַּיִם שְׁעַשָּׂה שְׁלָמָה עַשְׂרָה עַל עַשְׂרָה, (מלכים א' י') וחוט שְׁלָשִׁים בָּאָמָה יִסּוּב. הַבְּל בְּסָוד הַחַכְמָה. בָּתִוב בְּוּ (שם) עַמְדָה עַל שְׁנַיִם עַשְׂרָה בְּקַר שְׁלָשָׁה פּוֹנִים צְפוֹנָה וְשְׁלָשָׁה פּוֹנִים יִמְהָ וְשְׁלָשָׁה פּוֹנִים נְגַבָּה וְשְׁלָשָׁה פּוֹנִים מְזֹרָחָה וְהַיִם עַלְיָהֶם מְלָמָעָלה. אותו יִם שְׁלַחְכָּמָה נְתַקֵּן בָּהֶם.

וּבְנֵי יוֹסֵף וּבְנֵימָן, אֲפִלְעַל גַּבְּ דְּבָנֵימָן הַזֶּה הַיִה נְדַבֵּק בְּמִזְרָח, רְמוֹז לוֹ הַקְדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא לְחַנּוֹת בְּמַעֲרָב לְקָרְבָּא בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל לְצְדִיק הַפְלֵל בְּדַרְךָ יְשָׁרָה. וְזוּ שְׁבָתוֹב (הושע י' בֵּי יִשְׂרָאֵל וְצְדִיקִים יַלְכוּ בָם). וּרְאוּבֵן שְׁגַרְבָּק בְּצַד הַחַסְדָּה, יְחַנֵּה בְּדַרְוֹם. זֶה, בְּדִי לְכִפְרָא עַל אותו חַטָּא הַעֲנֵל שִׁיקְבָּלוּ בְּנֵיו, וְהֵיא מִזְדְּחַפּוֹן. יְחַנֵּה בְּצַפּוֹן לְכִפְרָא עַל אותו חַטָּא.

תא חוו, כד הו עבדין בְּהַנִּיא הַהוּא חַטָּאת לְכִפֵּרָה חובין דלא תעשה זהה דאית בהו ברת. ועולה לכפרה על מאן דלא עביד מצות עשה אתי ומזהוא סטרא אתי עולה דאייה זבר. ובתיב (שמות כ) זבור את יום השבת מצות עשה ו בגין בך אנו מקריבין בשבת תריין אמרין דמוסף עולה בגין דבזהוא דימינא אהוֹסֶף לההוא צדיק נהירו דעתיקא קדיישא.

כד אtradבָק בבנֶסֶת יִשְׂרָאֵל דאייה שמור לא תעשה בגין בך אית ביה בשבת עשה ולא תעשה דאית ביה פרת דהא מאן דעבד פגימו בההוא אתרא דאקרוי לא תעשה ואפריש זוגנא דילחון אשתי מתפָן נפשא דיליה. ומאן אייה, מאן דעבד עובדין דחול בשbeta בקדש דאtradבָק בשבת בשbeta זולמו בחדוה נהירו אבל

אור מהעתיק הקדוש.
בשנרבָק עם בנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שהיה שמור, לא תעשה. משום בך יש בשבת עשה ולא תעשה שיש בו ברת, שהרי מי שעושה פנים באותו מקום שנקרה לא תעשה, ומפריד את הוווג שלדים, נברחת ממשם נפשו, ומהו? מי שעושה מעשים של حل בשבת, בקדש שנרבָק בשבת בשbeta זולמו, וכל העולמות בחדוה

בא ראה, בשחו עושים הפהנים את אותה חטא, לכפר על עבירות של לא תעשה זה היה, שישי בדם ברת. ועולה באהה על מי שלא עוזה מצות עשה, ומאותו צד באה העולה שהוא זבר, ובתוב (שמות כ) זבור את يوم השבת - מצות עשה, ולכן אנו מקריבים בשבת שני בבשים, של מוסף עולה, משום שבאותו של הימין נתוסף לאותו צדיק

**מִן דָלָא עֲבֵד אֶלְאָ בְשַׁגְנָה מִקְרִיב חַטָּאת לְקַבֵּל
הַהוּא דָרְגָא דְמִזְבֵּחַ.**

**וּבָרָאשׁ חַדְשׁ דָאִיהוּ תְּדִתּוֹתָא דְסִיחָרָא אֶנְןָ
מִקְרִיבֵין** (במדבר כ"ח) פְּרִים בְּנֵי בָּקָר שְׁנִים
דְהָא מִסְטָרָא דְפָרָה אֲדוֹמָה תְּמִימָה אֲתוֹ וְאַינְנוּ
לְעִילָא לְאַשְׁלָמָא פְּנִימָיו דִילָה וְלִמְיָה בָּה שְׁפָעָ
עַל חַד תְּגִין מִהְהוּא אֶתֶר דְאַקְרֵי עוֹלָה וְאַתּוֹסָף
בְּהַהוּא זְמָנָא נְהִירָוּ לְסִיחָרָא אַיִל אֶחָד לְקַרְבָּא בָּה
אַיְלוֹ דִיצָחָק (שיר השירים ב) שְׁמָאלוֹ תְּתַת לְרָאשָׁי
כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁבָעָה לְתַבְקָא בָּה יְמִינָא וְשְׁבָעָ
דְכִירָן אַתְקָרְבֵין בָּה תְּמִימִים שְׁלָמִין בְּכֹלָא וְאֶنְןָ
מִקְרָבֵין שְׁעִיר עֻזִים אֶחָד לְחַטָּאת דְהָאי חַטָּאת
מִהָאי סְטָרָא דְפָר חַטָּאת אָתֵי דְבָתִיב שְׁמָוָר.
וְשְׁמָוָר לֹא תַעֲשֵׂה אִיהוּ וְאֶنְןָ מִקְרָבֵין שְׁעִיר חַטָּאת

לשון הקידוש

אוֹר לְלִבְנָה. וְאַיִל אֶחָד – לְהַקְרִיב בָּה
בְשִׁגְנָה, מִקְרִיב חַטָּאת בְּגַנְגָד אַוְתָה
דָרְגָת מִזְבֵּחַ.

וּבָרָאשׁ חַדְשׁ בְּהַתְּחִדְשׁוֹת הַלְּבָנָה אֶנוּ
מִקְרִיבִים (במדבר כה) פְּרִים בְּנֵי בָּקָר שְׁנִים,
שְׁהָרִי מִצְדָּשׁ פְּרָה אֲדֻמָה תְּמִימָה בָּאוֹ,
וְהָם לְמַעַלָה לְהַשְׁלִימָם אֶת הַפְּנִים שְׁלָה
וְלִתְתַּת בָּה שְׁבָעָ אֶחָד עַל שְׁנִים מִאַתָוֹ
מִקּוּם שְׁנָקְרָא עוֹלָה, וְאֶנוּ מִקְרִיבִים שְׁעִיר חַטָּאת

דָּאַתִּי עַל לֹא תְעַשֶּׁה.

**בְּמוֹסֵף דִּידָה בְּרָאֵשׁ חֶדֶשׁ דָּאַתִּי לְכִפְרָה עַל
טוֹימָאת מִקְדָּשׁ וּקְדָשָׁיו רְבָתִיב (וַיַּחֲקָל מ"ט)
וְלֹא יִטְמָאוּ עוֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל שֵׁם קָדְשֵׁי דָּלָא יִתְקַרְבֵּ
בְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל עַרְלָן וְטָמֵא. אֲבָל מִזְסָף דִּשְׁבָת לִיבָּא
לְקָרְבָּא בְּגַיִן דָּהָא אֲתַגְלִי עֲתִיקָא קְדִישָׁא וְנָהִיר
בְּהַחְוֹא רְצֹן לְכָלָהו עַלְמַיִן וּכְלָא אֲשַׁתְּבָח בְּגַהְיָה
דָּהָא שְׁבָת בְּלֹא דִינָא בְּלֹל אִיהּוּ וְלֹא שְׁלִיט חֻזְקָיָא
עַקְיָמָא וּבְהַנִּי מִסְטָרָא דְּחַסְ"ד נְבָסִין יִתְהַיָּה בְּצִפּוֹנָא
דְּמִזְבֵּחַ וְאֲפִילּוּ יִשְׂרָאֵל יְבָלֵין לְמַעַבָּד, בָּר דְּלִית לְזָן
רְשָׁוֹ לְמִקְרָב לְהַחְזָא מִזְבֵּחַ לְקָרְבָּא אֲבָל לְמִיּוּס שְׂרִי.
וּבְצִפּוֹנָא אִיהּוּ אֲתְרִיה דָהָזָא שְׁעִיר דָהָא שָׁעֵיר
מִצְפּוֹנָא יְגִינָק וְאָנוּ מִקְרָבִין דְמָא
לְמִדְבָּחָא וְעַבְדִּין אַרְבָּע מִתְנּוֹת עַל אַרְבָּע קְרָנוֹת בְּגַיִן**

לשון הקורש

כָּלֶל, וְלֹא שׁוֹלֵט הַנְּחַשׁ הַעֲקָם. וּבְהַנִּים
מִצָּד הַחַסְ"ד שׁוֹחָטִים אֹתוֹ בְּצִפּוֹן
הַמִּזְבֵּחַ, וְאֶפְלוּ יִשְׂרָאֵל יְבוּלִים לְעַשׂוֹת,
פְּרָט לְזָה שָׁאיָן לְהָם רְשׁוֹת לְקָרֵב לְאֹתוֹ
מִזְבֵּחַ לְהַקְרִיב, אֲבָל לְשַׁחַט מַתָּר.
וּבְצִפּוֹן הוּא מִקוּמוֹ שֶׁל אֹתוֹ שָׁעֵיר,
שָׁהָרִי שָׁעֵיר יוֹנֵק מִצְפּוֹן, וְאָנוּ מִקְרָבִים
דָּם לְמִזְבֵּחַ, וְעוֹשִׁים אַרְבָּע מִתְנּוֹת עַל
אַרְבָּע קְרָנוֹת בְּרִי לְהַקְיָפוּ מִכֶּל הַאֲדָדִים,

שָׁבָא עַל לֹא תְעַשֶּׁה.

**בְּמוֹסֵף שָׁלָה בְּרָאֵשׁ חֶדֶשׁ, שָׁבָא לְכִפְרָה
עַל טָמָאת מִקְדָּשׁ וּקְדָשָׁין, שָׁבָתּוֹב (וַיַּחֲקָל
מ"ט) וְלֹא יִטְמָאוּ עוֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל שֵׁם
קָדְשֵׁי, שָׁלָא יִתְקַרְבֵּ שְׁבָת לְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל עַרְלָן
וְטָמָא. אֲבָל מִזְסָף שֶׁל שְׁבָת אֵין לְקָרֵיב,
מִשּׁוּם שָׁהָרִי הַתְּגִלָּה הַעֲתִיק הַקְדוּשָׁה,
וּמִאִיר בְּאֹתוֹ רְצֹן לְכָל הָעוֹלָמּוֹת, וְהַכְּלָל
נִמְצָא בְּהָאָרֶה, שָׁהָרִי שָׁבָת הִיא בְּלִי דִין**

לאקפא לה מכל סטרין דלא יתקרב מאן דלא חוי לקרבא לקדש הקדשים והאי חטא ת עבדינו מגיה קדש הקדשים, איהו דלא יתער סטרא דמסאבא מגיה בעלמא.

וთא חוי בעולה שתי מותננות שען ארבע רזיא דיהודה דמתיניד עולה במזבח. אבל חטא ארבע מותננות דלאו אינון אלא לנטרא ולאקפא אינון גבורין דאינון מסטרא דגבירה לההוא מטה ברסיה קדישא ולאשלמא ההוא פגימו דעבדו בה. ומאן דגרים לוֹן לבני נשא לمعد ההוא חובה מסטרא לשער עלי, בגין בד חטא ייחיד שעירה וחטא נשיא שער, וחטא פהן משיח פר, כוילו מסטרא דשמאל.

ולזמנין קרייב ייחיד בשפה לקבל בנסת ישראל וכלהו שאר מכות. אלא בעבודה זרה

לשון הקודש

שלא יתקרב מי שלא ראיי לקרב לקדש הקדשים. וחטא זו שענשה ממנה היא בפאה קדוש, ולהשלים אותו בנים שעשו בה. ומי שגרם לבני אדם לעשות אותו חטא, בא מצד השער, לבן חטא ייחיד שעירה, וחטא נשיא שער, וחטא פהן משיח פר, כוילו בעולם.

ובא וראה, בעולה שתי מותננות שען ארבע, סוד היחור שמתיניד עולה במזבח. אבל חטא ארבע מותננות, שאינם לא לשמור ולהקיף אותם ולפערם מקריב ייחיד בשפה בוגר בנסת ישראל וכל שאר המכות. אלא

דצבור מקרביין פָר לעולה ושער להטאת זההיא הטאת חסר איהו בלבד אלפת. בגין דאיהו גריונות סגיאה דהא הטאת לשנה דגוריעא הוא דכתיב (מלכים א' א') והייתי אני ובני שלמה חטאיהם. וכל חד עז בחתנו מפטרא דשמאלא. וזהו פר דורון לעילא איהו לצדיק דאפרידיו ההוא ארוץ מההוא ברית. ושער להטאת לקבל בנטה ישראל דמנעו מינה ברכאנ. ועם כל דא יחיד בד חב בבלחו מוצאות לא תעשה דאית בהו ברית. שעירת עזים בעי לקרבא לכתלה, אלא כד לית ליה דינקריב בשפה.

וთא חזי בנטה ישראל רביעית היא ליזמי ובגין לכך ארבע מתנות בעיא, וסלייק ההוא ריח ניחח מאינו אמרין. ובדין ניחא לבנטה ישראל ולא עבדת נוקמין דהא בשוגג הוה. (במדבר כ"ח) ובחודש

לשון הקודש

בעובדה זרה של צבור מקריםם פר בנטה ישראל ושער להטאת, ואותו הטאת הוא חסר בלי אלפת, משום שהוא חפרון גדול, שהרי הטאת הוא לשון של חפרון, שבתו (מלכים-א כ') והייתי אני ובני שלמה חטאיהם. וכל אחד עז בחתנו, מצד השמאלי. ואותו הפר דורון הוא למעלת לצדיק, שהפרידו אותו ארוץ נתה רוח לבנטה ישראל ולא עזה מאותה ברית, ושער להטאת בנגד

הַרְאָשׁוֹן דָּאִיהוּ אֶרְבָּעָה עַל עַשֶּׂר עֲבָדִין פֶּסֶחׁ בְּגִינָה
הַיְהּוּן דָּכְרֵר לֹן לְעַלְם הַהוּא פֶּסֶחׁ הַעֲבָד קָדְשָׁא בְּרִיךְ
הַהוּא לִיְשָׂרְאֵל, דָקְטֵל הַהוּא טָלָה וְאָפִיק שְׁכִינָתָא
וַיַּשְׂרֵאל מִאַתְּרָא מִסְּאָבָא וְאַתְּחָבָר אֶרְבָּעָה בְּעַשְׂור
בְּגִנְשָׁת יִשְׂרָאֵל אַתְּחָבָרָא בְּעַשְׂור דָּאִיהוּ צְדִיק וְרַמְיוֹן
אַתְּרִיה בְּעַשְׂרָה. וְכַדֵּין פֶּסֶחׁ לְיַיִן.

וּבְגִינָה כֵּה מָאוֹן דָּאִיהוּ טָהוֹר וְיִסְתַּלְקֵךְ מִגִּיה הַהוּא
עַרְלָה וּתְחִי רְשִׁימָא קְדִישָׁא דְצִדְיקָה דָאִיהוּ
י' בֵּיה וְלֹא קְרִיב פֶּסֶחׁ לְיַיִן (דָאִיהוּ) בְּגִנְשָׁת יִשְׂרָאֵל
לְצִדְיקָה דַהּוּא חַיִּים לְקָרְבָּא לְמִקְדְּשָׁא וְלֹא עַרְלָל
וְטֻמָּא, דָאֵי לֹא קְרִיב אֵית בֵּיה בְּרָתָה. וּמָאי טֻעָמָא
דְהָא כָּל אָזְרִיתָא לֹא אֵית בְּהָ בְּרָת אֶלָּא עַל
מִצּוֹת לֹא תַעֲשֵׂה. מָאי (וּמָאי) טֻעָמָא בְּפֶסֶחׁ וּמִילָה
דָאִינְזָן מִצּוֹת עֲשֵׂה בְּרָת. אֶלָּא בְּגִינָה דְדָרְגָּא קָא

לשון הקודש

גְּקֻמוֹת, שְׁבָרִי וְהִיה בְּשׁוֹגָג. (במדבר כה)
וּבְחֶדֶשׁ הַרְאָשׁוֹן - שַׁהְוָא אֶרְבָּעָה עַל
עַשֶּׂר עֲשִׂים פֶּסֶחׁ, בְּרִי שְׁיִיחָה וּוּבָר לְנוּ
לְעוֹלָם אַוְתָה פֶּסֶחׁ שְׁעֵשָׂה הַקְרֹושׁ בְּרוֹךְ
הָוּא לִיְשָׂרְאֵל. שְׁהָבָה אֶת אַוְתָה טָלָה,
וְהַצִּיא הַשְּׁבִינָה וּיִשְׂרָאֵל מִפְּקוּם טֻמָּא,
וְהַתְּחַבֵּר אֶרְבָּעָה עַם עַשְׂור, בְּגִנְשָׁת
יִשְׂרָאֵל הַתְּחַבְּרָה בְּעַשְׂור שַׁהְוָא צְדִיק,
וּרְמוֹן מִקְוָמוֹ בְּעַשְׂרָה, וְאוֹ פֶּסֶחׁ לְהָ).

גָּרִים דְּאֵיהַי בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאֵיהַי פֶּסֶח, וְאֲקָרֵי (אֲקָרֵי)
מְצֹות לֹא תַעֲשֶׂה, בְּעֵיא לְאַתְּחֶבֶרָא בְּעֵשָׂה
וְלֹא תַכְלַלָּא בֵּיה מְדַת לִילָה בַּיּוֹם.

וּמְאן אֵיהַז דָא צְדִיק, דְּאֵיהַז מִילָה וּמְצֹות עֲשָׂה
וְאַתְּבָלֵיל בְּמְצֹות לֹא תַעֲשֶׂה מְדַת יוֹם בְּלִילָה.
וְאֵי לֹא אַתְּגֹזֶר בָּר נְשׁ לֹא אַתְּחוֹי לְקָרְבָא לְזֹן, בְּגַזֵּן
כֵּה קִיּוֹמָא מְצֹות לֹא תַעֲשֶׂה עַלְיהָ וְדִינַת לֵיה בְּכִרְתָה,
הַלֹּא יִיעַול נְפִשִיה לְמִקְדָשָׁא. וּבָנָה בְּפֶסֶח בְּעֵיא בְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל לְאַתְּחֶבֶרָא בְּבָעָלה וְאֵי לֹא עֲבֵיד בָּר נְשׁ וְלֹא
קָרֵיב פֶסֶח לֵין, קִיּוֹמָא עַלְיהָ וְדִינַת לֵיה וְלֹא אַפְיקָת
יְתִיה מִתְחֽוֹת יְדָא רְפָרֻעָה וְאַשְׁתָּצִיאָת נְפִשִיה
מְאַתְּרָא קְדִישָׁא, וְאַשְׁתָּאָרָת בְּאַתְּרָא מְסָאָבָא
בְּמִצְרִים. דְהָא יִשְׂרָאֵל אֵי לֹא עֲבֵידָיו הַנִּי תְּרִין פְּקוֹדִין
לֹא נְפָקֵן מִתְפָּן.

לשון הקודש

תְּכַבֵּס נְפָשׂו לְמִקְדָשׁ. וּבָנָה בְּפֶסֶח צְרִיכָה
בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְהַתְּחִבר עַם בָּעָלה. וְאֵם
בָּן אָדָם לֹא עוֹשֶׂה וְלֹא מְקִירֵב פֶסֶח לְהָה/
הִיא עוֹמֶדֶת עַלְיוֹ וְדָנָה אֹתוֹ, וְלֹא
מוֹצִיאָה אֹתוֹ מִתְחַת יָד פְּרֻעָה, וְגִבְרָתָה
גְּנַפְשׁו מִמְּקוּם קָדוֹשׁ, וְגִשְׁאָרָת בְּמִקּוּם
טָמֵאָה בְּמִצְרִים, שְׁהָרֵי אָם לֹא עָשָׂו
יִשְׂרָאֵל שְׁתִי מְצֹוֹת אַלְגָן, לֹא יֵצְאוּ מִשְׁבָּם.

שְׁהָדְרָגָה גּוֹרְמָת שְׁהָיָא בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
שְׁהָיָא פֶסֶח, וְנִקְרָאת וְנִקְרָאת מְצֹוֹת לֹא
תַעֲשֶׂה, צְרִיכָה לְהַתְּחִבר עַם עֲשָׂה
וְלְהַכְלִיל בּוּ מְדַת לִילָה עַם יוֹם.
וְמִיחּוּזָה זוּ צְדִיק, שְׁהָיָא מִילָה וּמְצֹוֹת
עֲשָׂה, וְנִכְלַל בְּמְצֹוֹת לֹא תַעֲשֶׂה מְדַת יוֹם
בְּלִילָה. וְאֵם לֹא נִמְולֵבּן אָדָם, לֹא רָאוּ
לְהַקְרִיב אֹתוֹם, לְבָנָן עוֹמֶדֶת מְצֹוֹת לֹא
תַעֲשֶׂה עַלְיוֹ, וְדָנָה אֹתוֹ בְּכִרְתָה, שְׁלָא

וּבָגִין בְּקֵדֶב בְּתִיב (דברים י"ז) שָׁמֹר אֶת חֶדֶשׁ הַאֲבִיב וְעִשְׂיָת פֶּסֶחׁ לֵיִלְהִידָּה. שָׁמֹר, בְּלֹא דְנוּקָבָא לֹא תַעֲשֶׂה. אֶת, בְּלֹא דְכֹולָא. חֶדֶשׁ הַאֲבִיב דְהָא בְּהַהְזָא שְׁעַתָּא שְׁעוֹרָה אֲבִיב וּמִקְרָבֵין מִגְיָה עֹפֶר עֲשִׂירִית הַאֲיָףָה מִמְּהֻרָת הַשְּׁבָת אַיָּהוּ, וִסְפְּרִין שְׁבָע שְׁבוּעִין שְׁלֵמִין לְאִסְתְּלִקָּא לְעִילָּא וּלְקַבְּלָא מְאיָנוֹן חַמְשִׁין יוֹמִין עַלְאֵין דָאִימָא עַלְאָה אַזְרִיקְתָּא. דָאָקְרֵי לְחַם דְבָתִיב (משלי ט) לְכוּ לְחַמְיוֹ בְּלָחְמֵי.

וְאַנְן מִקְרָבֵין בְּיוֹמָא דְחַמְשִׁין דָאָתִיְהָב בִּיהְיָה אַזְרִיקְתָּא שְׁתִי הַלְּחַם, תּוֹרָה שְׁבָכְתָב וִתּוֹרָה שְׁבָעֵל פֶּה. וְגַהֵית טִיבוֹ דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא דָאִימָא עַלְאָה בְּאַיָּנוֹן שְׁבָע שְׁבוּעִין שְׁלֵמִין בְּכֹולָא. וּכְלַחְדָּמָה מְאיָנוֹן שְׁבָע דָרְגֵין פְּלִיל בְּשְׁבָעָה כְּדָאָקְרִימְנָא בְּרִיאָה דְמִיחִימְנוֹתָא. בְּגִין בְּקֵדֶב (דברים ט"ז) שָׁמֹר אֶת חֶדֶשׁ

לשון הקודש

וְלִבְנֵן בְּתֻוב (דברים ט) שָׁמֹר אֶת חֶדֶשׁ הַאֲבִיב וְעִשְׂיָת פֶּסֶחׁ לְה' אֱלֹהִיךְ. שָׁמֹר – בְּלִלוֹת של נִקְבָּה, לֹא תַעֲשֶׂה. אֶת – בְּלִלוֹת של הַכְּלָל. חֶדֶשׁ הַאֲבִיב – שְׁחָרֵי בָּאוֹתָה שְׁעָה שְׁעוֹרָה אֲבִיב, וּמִקְרִיבִים מִמְּנוֹן עֹמֶר עֲשִׂירִית הַאֲיָףָה מִמְּהֻרָת הַשְּׁבָת הִיא, וְסּוּפְרִים שְׁבָעָה שְׁבוּעִות שְׁלֵמִים לְעַלּוֹת לְמַעַלָּה, וּלְקַבְּלָל מְאוֹתָם חַמְשִׁים יָמִים עַלְיוֹנִים של האַמְוֹנה. לִבְנֵן שָׁמֹר אֶת

הָאָבִיב וְעֵשִׂית פֶּסַח לֵין, קְרִיב לֹזֶן בִּיהוּדָא. דְּהָא
בֵּיה אֲפָקָה מִמְצָרִים לִילָה, וַתְּשַׁלִּים לְהָאִי דְּרִגָּא
דְּאָקָרִי לִיל שְׁמוּרִים, וַתְּקִרְבֵּב דְּכֹורָא לְגַבָּה וַתְּתִקְרֵב
לִילָה שְׁלִימָא.

וְתֵא חַי נָעָרָה בְּתוֹלָה עַד לֹא אֲתִקְרֵב דְּכֹורָא
לְגַבָּה אָקָרִי נָעָר, לְבָתָר אָקָרִי נָעָרָה. הָרָא
הַזָּא דְּכִתְבֵּב (דברים כ"ב) וַנְתַנוּ לְאָבִי הַנָּעָרָה, שְׁלִימָא
דִּיְקָא. וְדָא אִיהוּ פֶּד אֲשַׁתְּבָחָת שְׁלִימָא וְלֹא אֲתִקְרֵב
מְאן (ס"א לְמָא) דְּלֹא אֲתַחְזֵי. אָוֹף הַכָּא בְּקָדְמִיתָא לִיל
שְׁמוּרִים לְבָתָר, הַלִּילָה הָזָה לֵין, פֶּד אֲתִקְרֵב זָה
לְזֹאת. בְּגִזּוּ בְּקָה לֹא אֲתַחְזֵי לְאֲתִקְרֵבָא בְּהַהְוָא פֶּסַח
עַרְלָן וְטִמְאָה.

וְדָמָה טָעוֹן מִתְנָה אַחַת דִּיְקָא, בִּמְה דָאַת אָמֵר
(שיר השירים ו') אַחַת הִיא יוֹנֵתִי תִּפְתַּחַת אַחַת הִיא
לְאַמְּהָ. הִיא נְטָרָת בְּנָהָא דְּלֹא יִסְתָּאָבוֹן בְּגַמּוֹסִיְהוּ

לשון הקודש

חֶדְשָׁה הָאָבִיב וְעֵשִׂית פֶּסַח לְהָ. הַקְרֵב לְאָבִי הַנָּעָרָה, שְׁלָמָה דְּוֹקָא. וְחוּ
אוֹתָם בְּיהוּדָה, שְׁהָרֵי בּוּ הוֹצִיאָה מִמְצָרִים
לִילָה, וַתְּשַׁלִּים אֶת הַדָּרְבָּה הַזָּו שְׁנָקְרָאת
לִיל שְׁמוּרִים, וַתְּקִרְבֵּב זֶבֶר אֶלְيָה וַתְּקִרְרֵא
לִילָה שְׁלָמָם.

וְבָא תְּרָאָה, נָעָרָה בְּתוֹלָה, עַד שְׁלָא
קְרֵב אֶלְיָה זֶבֶר, נְקֻרָאת נָעָרָה. אָדוֹר בְּהָ
נְקֻרָאת נָעָרָה. וְהוּ שְׁבַתּוֹב (דברים כט) וַנְתַנוּ

יִשְׂרָאֵל, בְּגַזְוּ כֹּה שְׁבָטִי יְהָ נֶפְקֹו מִתְפָּנוּ וְאַתְּחַבְּרָת
יוֹדָ בְּהָא וְלֹא בְּאַתְּרָ אֲחֶרֶא כִּמְהָ דְעַבְדוּ אַיִנְזָן.
אָבָל כִּד נֶפְקֹו מִבְּבָל דְאַסְתָּאָבוּ תְּפָנוּ, סָאַיבָוּ
מִקְדָּשָׁא. בְּגַזְוּ כֹּה חִזְיָא שְׁלִיטָה בְּהָוּ וְלֹא אַשְׁתַּבְּחָ
שְׁוֹלְטָנוֹתָא לִיְשָׂרָאֵל בְּהָהָא זְמָנָא, בְּגַזְוּ דְסָאַיבָוּ
מִקְדָּשָׁא בְּגַשִּׁים גְּבָרִיות. מִבְּאָן מִאָן דְמָסָאָב גְּרָמִיה
לְתַתָּא, מִסָּאָב לְעִילָּא. וּמִאָן דְקִדְשָׁה גְּרָמִיה לְתַתָּא
מִקְדָּשָׁה לְעִילָּא. וּעַל דָּא רָאִיָּן הוּא דִיחַתְעַבְדָּה לְהָוּ
נִסָּא בְּהָהָא שְׁעָתָא דְנֶפְקֹו מִבְּבָל כְּשֻׁעָתָא דְנֶפְקֹו
מִמְצָרִים. אַלְא דְגָרִים חֹזֶבֶא.

וּבְחַמְשָׁה עָשָׂר לִירָהָא קְדָמָה חֹלְקָא דְאַבְרָהָם
דְאַיְהָוּ קְדָמָה זְאַחִיד בְּדָרְגָא דְחַסְמָדָה.
אָנוּ מִקְרִיבִין לְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּרִין פְּרִים לְאֹסְפָא
תְּרִין חֹלְקִין לְדָרְגָא דְחַסְפָּר מִעֲתִיקָא קְדִישָׁא. אַיְלָ

לשון הקודש

לְמַטָּה, הוּא טָמֵא לְמַעַלָּה. וּמִשְׁמְקָדֵש
עָצְמוּ לְמַטָּה, מִקְדָּשׁ לְמַעַלָּה. וּעַל כֵּד הַיּוֹ
רָאִים שְׁעִישָׁה לְקָהָם נֵס בְּאַוְתָה שְׁעָה
שִׁיצְאוּ מִבְּבָל בְּאַוְתָה שְׁעָה שִׁיצְאוּ
מִמְצָרִים, אַלְא שְׁגָרָם דְחַטָּא.

וּבְחַמְשָׁה עָשָׂר לְחַדְשָׁה הָרָאשׁוֹן הַחֲלָקָ
שֶׁל אַבְרָהָם, שֶׁהָוָא רָאשׁוֹן וְאַחֲרָיו בְּדָרְגָת
חַסְדָּא, אָנוּ מִקְרִיבִים לְקָדוֹשׁ-בָּרוֹךְ-הָוּא
שְׁנִיָּרִים, לְהֹוסִיף שְׁנִי חֲלִקִים לְדָרְגָת

אַחֲתָה הָיָא לְאַפְתָּה. הִיא שׁוֹמְרָת אֶת בְּנִיה
יִשְׂרָאֵל שְׁלָא יְתַטְמָא בְּמִנְהָגִים, מִשּׁוּם
כֵּד שְׁבָטִי יְהָ נִצְאָו מִשְׁמָ, וְהַתְּחַבְּרָה יוֹדָ
בְּהָא, אַלְא בְּמִקְוּם אַחֲרָ, בְּמוֹ שְׁעָשָׂו הָבָם.
אָבָל בְּשִׁיצְאוּ מִבְּבָל, גַּטְמָאוּ שָׁם וְטַמָּא
הַמִּקְדָּשׁ, מִשּׁוּם כֵּד הַנְּחַשׁ שְׁלַט בָּהָם,
וְלֹא נִמְצָא שְׁלַטּוֹן לִיְשָׂרָאֵל בְּאַוְתָה זְמָן,
מִשּׁוּם שְׁטַמְפָאָו אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּגַשִּׁים
גְּבָרִיות. מִבְּאָן, מִשְׁמְטָמָא אֶת עָצְמוּ

אחד לְקַבֵּל דָּرְגָּא דִּיצָּחָק וּבָעִינָן אִיל לִיְשָׁנָא דְתַקְיָפוֹ, בְּגַין דְּחוֹלְקָא דִּידִיה פְּקִיּוֹ מִיאָ. וּבָעִינָן דִּיסְתָּבֶם הַהוּא דָּרְגָּא דְגָבוֹרָה בְּחִסְד עַלְּאָה לְמַעַבְד טִיבוֹ עַם כָּל יִשְׂרָאֵל. וְלֹא תִּפְרַעָא מַאיְנָן דְעָקִין לְזָן וְלֹא סְתִּירָא לֵיה סְטָרָא דְמִינָן, הֲאֵי דְבָתִיב (בראשית ל')

מִחְשָׁוֹף הַלְּבָן.

שְׁבָעָה בְּבָשִׁים תִּמְימִים. לְקַבֵּל בְּלָהּוּ דָּרְגָּין דִּישְׁתַּלְמֹזָן בֵּיה. וּבָנָן בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא שְׁבָעָה אָמְרִין בַּיּוֹמָא קְדֻמָּא הַבּוֹלָהוּ שְׁבָעָה יוֹמָין עַלְּאַיִן כָּל חַד אַשְׁתָּלִים בְּרֹזָא דְשָׁבָע וַיְהִי שְׁבָע שְׁבָתּוֹת תִּמְימֹות לְקַבֵּל אֲנָהָרוּ עַלְּאָה דְאוֹרִיתָא. שְׁעִיר חַטָּאת לְכִפְרָה עַל סָאִיבָו דְמִקְדְּשָׁא וְלֹא יְהִיא לֵיה רְשָׁוֹ לְהַחֲווֹ שְׁעִיר לְעַרְבָּבָא וְלֹא לְאַסְטְּנָא עַל יִשְׂרָאֵל.

לשון הקודש

חַסְד מְהֻעָתִיק הַקָּדוֹש. אִיל אַחֲר בָּנָגֵד הַדָּרְגָּת יִצְחָק, וַצְרִיךְ אִיל, לְשׁוֹן שָׁל כָּל תִּקְיָפוֹת, מִשּׁוּם שְׁחַלְקָן חַזְקָה הַמִּים. וַצְרִיךְ שְׁתִּסְפּוּם אַוְתָה דָּרְגָּת הַגְּבוּרָה עַם בְּסָוד שָׁל שְׁבָע, וַיְהִי שְׁבָע שְׁבָתּוֹת תִּמְימֹות לְקַבֵּל אֶת הָאָור הַעַלְיוֹן שָׁל הַתּוֹרָה. שְׁעִיר חַטָּאת לְכִפְרָה עַל טָמֵאות הַמִּקְדָּשׁ, וְלֹא תְהִיה רְשָׁוֹת לְאֹתוֹ שְׁעִיר לְעַרְבָּב וְלֹא לְהַסְּטִין עַל יִשְׂרָאֵל.

מִחְשָׁפֵח הַלְּבָן.

שְׁבָעָה בְּבָשִׁים תִּמְימִים - בָּנָגֵד בָּל

וּבָיוֹם הַכְּפֹרִים בַּהֲקִרֵּבָם מִנְחָה חֶדֶשָׁה. (במדבר כ"ח)
 לְקַבֵּל דָרְגָא דִיעָקָב הָהָא כְּדִין אַשְׁתָּלִים
 עַלְמָא וְאַתְּחַדֵּשׁ. וְאַגְן מְגִינָן שָׁבָע שְׁבוּעִין בְּגַיִן
 לְחַבְּרָא כֹּלָא בְּיוֹבָלָא עַלְאָה דִיחָבָא לְהָאִי בְּרָא
 בְּיַכְּרָא עַטְרָה דָאָרִיְתָא דָאָתְבָלִילָת בְּתִשְׁעָה
 וְאַרְבָּעִין אַגְפִּין וְנִפְקָא מְחֻכָּמָה עַלְאָה בְּאַיִן חַמְשִׁין
 שְׁעָרִי בִּינָה. וְאַתְּיִהִיבָת לְהָאִי בְּרָא בְּיַכְּרָא עַל יְדֵי
 דְמָשָׁה דָאָחִיד נְמִי בְּהָאִי דָרְגָא הָדָא הוּא דְכָתִיב (שיר
 השירים ז') צְאִינָה וַרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלָמָה,
 בְּמֶלֶךְ אַדְלָמָה כֹּלָא דִילִיה. (וְהָא) דָהָא אַזְקִימְנָא
 דְהָאִי דָרְגָא שְׁלִים מִבְּלָסְטְרִין וּשְׁלִים אַקְרִי בְּרִיאָ
 דְמָהִימְנוֹתָא דְכָתִיב (בראשית כ"ח) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם. בַּיּוֹם
 חַתְונָתוֹ. דָא כְּדִ אַתְּיִהִיבָת (אוֹרִיְתָא). וּבָיוֹם שְׁמָחָת לְבָוֹ.

בד אַתְּבָנִי בַּי מִקְדָּשָׁא:

לשון הקודש

(במדבר כה) וּבָיוֹם הַכְּפֹרִים בַּהֲקִרֵּבָם מִנְחָה חֶדֶשָׁה - בְּגַנְגָד דָרְגָת יְעַקָּב,
 שְׁחָרִי אוֹ נְרָקוֹן הָעוֹלָם וְהַתְּחַדֵּשׁ, וְאַגְן
 מְגִינָן שָׁבָע שְׁבוּעִות בְּרִי לְחַבְּרָא הַכָּל
 בְּיוֹבָל הָעַלְיוֹן, שְׁנָוֹתָנָת לְבִן הַבָּכֹר תְּוָה
 עַטְרָה שֶׁל תּוֹרָה שְׁנָכְלָלָת בְּאַרְבָּעִים
 וְתִשְׁעָה פְנִים, וַיְצַא מְחֻכָּמָה הָעַלְיוֹנָה
 בְּאֹתָם חַמְשִׁים שְׁעָרִי בִּינָה, וְנָתָנָה לְבִן
 הַבָּכֹר הַזֶּה עַל יְדֵי מְשָׁה שָׁאַחֲרוֹ נִמְ

תא חוי בתיב בחידש השלייש דאתה חבר האי דרגא דאקרוי שלישי בחידש זהיא התוונתו על דא כתיב (שמות י"ט) ניחן שם ישראל נגד ההר. האי דרגא ברא בוכרא. נגד ההר לקלל ההוא הר דאתה ידוע דאייה זעיר מפל טוריא דלעילא דאייה רם ונשא כד אתה בר ליעילא ואקרוי הר סיני דהא שבעה טוריין ושבעה יומין ושבעה ארצות ברא קדרשא בריד הוא בעילמא דאיןון לקלל שבעה יומין על אין ולא בחר מפלחו למשיח אורייתא אלא בהר סיני דאייה רוא דכגש תישראל, ובין בנרת גמי דאיי מתמן תכלת דדמי לכפס האבבוד. בנסת ישראל. בנרת דא צדי'ק והאי ים דבנרת הוא בדואוקמה חבריא.

בגוז היה תלוי למעלה מפתחו של רoid, ובשבעה שרות צפונית מנשחת בו מגנן מאליו. ורoid

לשון הקורש

בא ראה, בתרוב (שמות ט) בחידש השלייש, ברוך הוא בעולם, שם בנגד שבעה שהתחברה דרגה זו שנקראת שלישי בחידש, וזהיא התוונתו, על זה בתוב (טו) הזרה אלא בהר סיני, שהוא הפור של בנסת ישראל, ובין בנרת, גם בין בנרת, שבא משם תכלת, שהומה לכפס האבבוד. בנסת ישראל בנרת זה הצrik, וזה ים בנרת, בפי שפרשו החברים. בגוז היה תלוי למעלה מפתחו של רoid, ונקרא הר סיני. שנרי שבעה קרים ושבעה ימים ושבע ארצות ברא קדרוש

קם למלעִי באוריינִיתא חצאות לילָה לאתחרְרָא בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. ובארץ ישראַל שביעָה דכּוֹלָא נקיְדָה אֲמְצָעִיתא דארעָא תְּתָאָה, בהר קדרְשָׁא בריך הוא דאיְהִי לְקַבֵּל נקיְדָה עַלָּה.

מאי טעמא ביה בהר סיני דלעילא למייב ביה אוריינִיתא שבכתב וסימנייך בהאי אָרוֹן למייב ביה ברית, בגין דבhai אָרוֹן מונחין כל גנייזין טביין, ותורה שבכתב דאקרי ברית ביה מונחה. וכל מאני קרבא דמלבא בידיה את מסרו, וכלהו עלמין דלתתא מינה ינקין. זכו ישראַל למשטר אוריינִיתא כדין יהבת לוֹן כל טיבו דעלמא. ואֵי לא כדין יסרת לוֹן, חדא הוֹא דכתיב (ויקרא כ"ז) זיפרתי אֶתְכֶם אָפַּנִי, דא בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. ובד תחבר באגנִי דל"ת דילָה אקרי אָדָנִי זדיינִא לעילמא. בגין בק כתיב (דברים ד) זוֹאת התורה

לשון הקודש

מאליו, ודוד קם לעסוק בתורה בחצאות להילָה להתחבר עם בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. ובארץ ישראַל השבעית של הבל, הנקרה האמצעית של ארץ התהותה בהר קדרוש ברוך הוא שהיא בונד הנקרה העליונה.

מה הטעם בו בהר סיני של מלמעלה לחת בותורה שבכתב, וסימנייך באָרוֹן זה לחת בו ברית? משום שבארון זה נקרהת ישראַל.

אשר שם משה. בזאת אתייהיבת אוריותה.

תא חוי, אוריותא שכחtab צדי"ק אקרי, ומונח בזאת דהאי ברית מנהא ביה, דכתיב ארון הברית בגין דמנחה ביה ברית דאייהו צדי"ק בגין כד זוatz התורה אתחבר ואו' בזאת ובדין אשר שם משה שם חיין לעלמא. דהא אילנא דהוי אtradבק בה. וביד לא מכםשרין בני נשא עובדיהו, אסתלק וא' מזאת. ובדין כתיב (ויקרא י"ד) זוatz תהיה תורה המצער, וזהו חשוב במת.

ובתיב (במדבר י"ט) זוatz התורה אדם כי ימות באهل אסתלק ו' מזאת ועבד hei אهل נוקמיין. היינו דכתיב (שם) זוatz חקת התורה אשר צוה יי'. ובגין דלא אתחבר ו' בה', גרמו דסאייבו מקדשא וגרימו לוז מזאת. דהא מאן דאפריש לוז, גרים

לשון הקודש

גרבק בה. וכשמעשי בני אדם אינם כשרים, מסתלק ו' מזאת, ואנו כתוב (ויקרא י"ד) זוatz תהיה תורה המצער, וזהו חשוב במת.

ובתיב (במדבר י"ט) זוatz התורה אדם כי ימות באهل. הסתלקה ו' מזאת, ועושה האهل הוה נקמות. היינו מה שכותוב שם זוatz חקת התורה אשר צוה ה'. משום שלא התבהרה ו' עם זאת, ואנו - אשר שם משה, שם התייחס לעולם, שהרי עין התייחס

ארני, ורק את העולם. לבן בתרוב רברום ח זוatz התורה אשר שם משה. ב"זאת נתנה תורה.

בא ראה, תורה שכחtab נקראות צדי', ומונחת בזאת, שברית זו מונחת בו, שכותוב ארון הברית, משום שמונחת בו ברית שהוא צדיק. לבן זוatz תהיה, אתחבר ו' עם זאת, ואנו - אשר שם משה, שם התייחס לעולם, שהרי עין התייחס